

HOOFDSTUK EEN

De familie Griezelgloed

Aan de rand van een troosteloos bos stond een somber ogend kasteel, waar de meest angstaanjagende familie ter wereld woonde: de familie Griezelgloed.

Deze familie bestond uit twee ouders: Mamsie en Paps, die draken waren.

Er waren drie huisdieren: de alligators Hap, Stik en (de liefste van de drie) Pluisje.

En er waren vier kinderen: Vesper, Zombert, Schim en Greta (en die laatste was de ergste van allemaal).

Vesper was waarschijnlijk een vampier. Zombert was voor de helft zombie. Schim was zeker weten een geest.

Vesper had heel donker haar, dat bijna altijd voor zijn ogen hing. Hij was precies twee keer zo lang als zijn zusje Greta, en dat betekende dat hij echt heel lang was. Zijn huid was ontzettend bleek, bijna wit, wat misschien kwam doordat hij een vampier was of doordat hij altijd onder een paraplu stond als hij overdag naar buiten ging.

Zombert gebruikte gebarentaal om te communiceren. Zijn huid was lichtgroen en om de dag lieten zijn tenen los. Dat was niet erg, want hij kon ze gewoon terugzetten. In zijn nek zat een gat. Hij had daar geen last van, maar soms tochtte het wel een beetje. Daarom droeg Zombert als hij het koud kreeg een sjaal om zijn nek.

Schim zweefde altijd. Hij zag eruit als zo'n spokenkostuum dat mensen aantrekken met Halloween: een laken met gaten voor de ogen. Alleen zag Schim er veel schattiger uit en... hij was echt.

Greta Griezelgloed was een bijzonder geval. Ze

was geen monster en ook geen spook. Ze was iets veel engers: een mensenkind. Ze was niet eens een klein beetje doorschijnend zoals Schim of groenig zoals Zombert of bleek zoals Vesper. En ze had ook geen vleugels of schubben, zoals haar ouders. En vuurspuwen kon ze ook niet!

Haar huid was rozig en bijna overal zacht, behalve op dat ene plekje op haar linkerpols dat 's winters altijd vrij ruw was. Ze had lange blonde haren, die ze vaak in twee vlechtjes om haar hoofd wikkelde, zodat het leek of ze een kroontje droeg. Niemand anders in haar familie droeg zijn haar in een gevlochten kroontje. Sterker nog, haar ouders *hadden* niet eens haren, want ze waren draken.

Mamsie was een paarse draak en Paps een groene. Ze hadden allebei vleugels en schubben en heel scherpe klauwen.

Het kasteel van de familie Griezelgloed was groot, net zoals de meeste andere kastelen. Maar hun kasteel was extra groot omdat er twee draken, vier kinderen en drie alligators woonden. Verder was het een kasteel als alle andere, met

een balzaal en een kerker, en een paar extra's die minder gebruikelijk waren, zoals een springkussenkasteel in de achtertuin dat vol zat met slangen. Het kasteel had verder twee torens: eentje in de noordelijke vleugel en eentje in de westelijke vleugel. De meeste ramen hadden een boogvorm, zoals kerkramen, behalve dan de ramen die helemaal rond waren. Op de stenen muren waren heel veel waterspuwers te zien. Greta kon zich geen beter thuis voorstellen.

Elke dag speelde ze in het kasteel en deed ze vreselijk ondeugende dingen: ze liet haar broers struikelen, verstopte hun speelgoed en riep in de logeerkamer kwade geesten op.

Ze was heel gelukkig in haar spookwereld.

Tot de dag dat Agnes tegenover haar kwam wonen.

HOOFDSTUK TWEE

Het huisje aan de overkant

Kasteel Griezelgloed werd bijna aan alle kanten omringd door bomen.

Achter het kasteel lag een gigantisch bos waar geen eind aan leek te komen. Links en rechts van het kasteel stonden bomen zo ver als je kon zien. Maar voor het kasteel lag een straat. En aan de overkant van die straat stond een huisje.

Zolang Greta zich kon herinneren, stond dat huisje leeg. Soms staarde ze uit een van de grote ramen aan de voorkant van het kasteel en dan zag ze dat huisje, maar meestal hield ze zich met

andere dingen bezig en besteedde ze er geen aandacht aan.

Op de ochtend dat de verhuishwagen verscheen, keek Greta niet uit het raam. Ze zat in de salon – dat is een soort woonkamer, maar dan in een kasteel en dus veel deftiger. Ze was druk bezig om de ogen van al haar poppen wit te verven, zodat ze er enger uitzagen. Het waren geen gewone poppen. Nee, het waren van die oude, porseleinen poppen die heel breekbaar waren. Sommige waren gebroken of gebarsten, waardoor ze er ook al griezelig uitzagen voordat Greta met de witte verf aan de slag was gegaan.

Schim kwam de kamer binnen zweven. ‘Er zijn piraten aan de overkant,’ zei hij.

Greta keek verrast op. ‘Piraten?’ vroeg ze.

‘Zou kunnen,’ zei Schim. ‘Maar in plaats van een schip hebben ze een verhuishwagen. En in plaats van te stelen brengen ze spullen naar binnen. Dozen vol met spullen.’

‘Dat klinkt niet alsof het heel erg goede piraten zijn,’ zei Greta.

Zombert en Vesper speelden een potje spinnen-

schaak in de andere hoek van de kamer en keken geïnteresseerd op.

‘Misschien verstoppen ze hier hun geroofde schat,’ zei Schim.

‘Wie zegt eigenlijk dat het piraten zijn?’ gebaarde Zombert.

Greta dacht na en dacht toen nog even na. ‘Hoe komen we erachter of het piraten zijn?’ vroeg ze. ‘Ik heb nog nooit een echte piraat gezien.’

Dat zei niet zo heel veel, want de Griezelgloed-kinderen kwamen zelden buiten. En de paar keer dat ze er als gezin op uit waren gegaan, waren niet zonder problemen verlopen.

‘Wat kunnen het dan zijn?’ vroeg Schim. ‘Monsterpiraten?’

‘We kunnen het aan ze vragen,’ gebaarde Zombert.

Vervolgens maakten ze ruzie over de beste manier om de vreemdelingen met de verhuishuiswagen te vragen wat ze waren.

Greta meende dat een briefje de oplossing was.

Op het briefje schreef ze:

Wat zijn jullie? Kruis aan wat van toepassing is:

- ☐ Monsterpiraten
- ☐ Weerwolven
- ☐ Buitenaardse wezens
- ☐ Zombies
- ☐ Vampiers
- ☐ Geesten
- ☐ Draken
- ☐ Vijf katten in een lange regenjas
- ☐ Iets anders

Als je 'iets anders' hebt aangekruist, leg uit:

Voor de lunch kwam het briefje alweer terug. Iemand had het onder de voordeur door geschoven en Greta vond het.

Op het briefje stond:

Wat zijn jullie? Kruis aan wat van toepassing is:

- ☐ Monsterpiraten
- ☐ Weerwolven
- ☐ Buitenaardse wezens
- ☐ Zombies
- ☐ Vampiers
- ☐ Geesten
- ☐ Draken
- ☐ Vijf katten in een lange regenjas
- ☒ Iets anders

Als je 'iets anders' hebt aangekruist, leg uit:

We zijn mensen. Hoi! Ik ben Agnes. Ik ben
samen met mijn vader naar het huisje aan de
overkant verhuisd.

Greta las het briefje voor. Schim zweefde achter haar en Zombert en Vesper stonden naast hun zusje.

‘Mensen,’ snoof Vesper. ‘Ik had het kunnen weten.’

‘Greta, jij bent een mens,’ gebaarde Zombert.

‘Misschien kun jij vriendinnen worden met Agnes,’ zei Schim. ‘Ik weet zeker dat het leuk voor je is om bevriend te zijn met een mensen-meisje.’

‘Misschien,’ zei Greta. ‘Misschien ook niet.’

Ze verscheurde het briefje. ‘Laat me nu maar met rust,’ zei ze tegen haar broers. ‘Ik heb het erg druk.’

Dat waseen leugen. De meestemensenkinderen leren dat ze niet mogen liegen. Maar Greta’s leven was heel anders dan dat van de meeste mensenkinderen. Ze vond het erg leuk om dingen te doen die kinderen niet mogen doen.

Greta had de ogen van al haar poppen al wit geverfd. Nu had ze niets meer te doen tot middernacht, wanneer haar lessen in de noordelijke toren begonnen.

Er was een reden voor Greta’s leugen: ze voelde zich ellendig. Ze had nog nooit een vriendin gehad en vroeg zich af wat dat woord

eigenlijk betekende. Ze was het niet gewend om dingen niet te weten. Greta beheerste drie talen: haar moedertaal, Draaks en gebarentaal (vanwege Zombert). Hoe was het mogelijk dat ze in al die drie talen nog nooit had nagedacht over de betekenis van het woord ‘vriend’? Ze vond dit extra irritant omdat haar broers wel leken te weten wat het betekende.

Maar Greta was een slim meisje. Ze kon er heus wel achter komen wat de betekenis was van één zo’n simpel woordje. En dus besloot ze op onderzoek uit te gaan en de mysterieuze betekenis van het woord ‘vriend’ te ontdekken.